

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Δρος Φαίδωνος Παπαδόπουλου
Θεολόγου

(Ρωμ. ιβ', 6 – 14)

«**6** Ἐχόντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείας, κατὰ τὴν ἀναλογία τῆς πίστεως, **7** εἴτε διακονίας, ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, **8** εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. **9** Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποστύγοντες τὸ ποτηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, **10** τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προσηγούμενοι, **11** τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, **12** τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, **13** ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. **14** Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε».

Ἡ Ἐκκλησία ὀνομάζεται Σῶμα Χριστοῦ καὶ ἡ ὀνομασία αὐτὴ εἶναι δηλωτικὴ τοῦ τρόπου, μέ τὸν ὁποῖο οἱ πιστοὶ εἶναι ἐνωμένοι μεταξύ τους καὶ μέ τό Χριστό. Γιατί, ὅπως τὰ μέλη τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος δέν εἶναι οὔτε νεκρά οὔτε τεχνητά συγκολλημένα, ἔτσι καὶ στήν Ἐκκλησία οἱ πιστοὶ εἶναι ζωντανά μέλη, ἐνωμένα μέ τό σύνδεσμο τῆς ἀγάπης, πού τροφοδοτοῦνται καὶ ζωογονοῦνται ἀπό

τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου. Φυσικά, ὅπως καί στό δικό μας σῶμα τὰ διάφορα ὄργανα ἐπιτελοῦν διαφορετικές λειτουργίες, ἔτσι καί στήν Ἐκκλησία ὁ κάθε πιστός, ἀνάλογα μέ τίς γνώσεις, τίς σωματικές, οικονομικές ἢ ἄλλες ικανότητες, διακονεῖ στό ἔργο τοῦ Κυρίου, μέ πλήρη ἐπίγνωση καὶ συναίσθησή του ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά κατορθώσει τίποτε, ἂν αὐτό δέν εὐλογηθεῖ καὶ ἐνισχυθεῖ ἀπό τό Θεό.

Ξεκινώντας ὁ πιστός ἀπό τή σκέψη πῶς ἡ ὅποια ικανότητα ἢ ἐπιτυχία του εἶναι χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ἀποφεύγει τόν κίνδυνο νά πέσει στήν ὑπερηφάνεια καὶ ταυτόχρονα ἐπιδίδεται μέ ζῆλο στό διακονήματό του, ἔχοντας κατά νοῦ ὅτι ὑπηρετώντας τοὺς ἄλλους εἶναι σάν νά προσφέρει ὡς ἀντίδωρο αὐτό πού τοῦ δώρισε ὁ Χριστός.

Ἐρμηνεύοντας τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, πού περιλαμβάνονται στό Ἀνάγνωσμα τῆς Στ' Κυριακῆς Ἐπιστολῶν, ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, σημειώνει τὰ ἑξῆς: «Τοῦ Θεοῦ εἶναι τὰ χαρίσματα, Χριστιανέ, πού ἔλαβες καὶ ὄχι δικά σου κατορθώματα. Καί ἡ Χάρις Του εἶναι πού σου τὰ ἔδωσε καὶ ὄχι ἡ δική σου ἀρετή». Τὰ διάφορα χαρίσματα καὶ κατ' ἐπέκταση τὰ διακονήματα πού ἀπορρέουν ἀπό αὐτά, εἶναι πολλά καὶ ποικίλα καί, ἀσφαλῶς, δέν ἔχουν δοθεῖ ὅλα σέ ἓναν ἄνθρωπο, ἀλλ' οὔτε καί ὑπάρχει ἄνθρωπος, τόν ὁποῖο ὁ Θεός ἔχει στερήσει ἀπό τή Χάρις Του. Συ-